

[Udenrigsministeren]

de finanslovbevillinger til ulandsformål, som Folketinget har vedtaget. Tværtimod er den i fuld overensstemmelse med de bistandspolitiske principper, som er vedtaget af Folketinget, og desuden med de internationalt vedtagne principper for, hvordan man opgør ulandsbistandens størrelse.

Det andet punkt i beslutningsforslaget vedrører praksis med hensyn til gældsseftergivelse over for ulandene. Jeg vil da erklære mig helt enig med forslagsstillerne i princippet, at statslån i videst muligt omfang skal tilbagebetales, ingen tvivl om det – ellers skulle vi jo heller ikke give dem som statslån – men samtidig er vi nødt til at erkende, at ulandenes gældskrise i det seneste årti er blevet stadig værre, og derfor er der i en række internationale forsamlinger gentagne gange rettet henstilling til industrilandene om at eftergive gæld, især for de fattigste og mindst udviklede ulande.

Allerede i 1978 gav Danmark sammen med en række andre industrilandene på et minister-møde i FN's konference om handel og udvikling, UNCTAD, tilsagn om at yde gældsseftergivelse til de fattigste af udviklingslandene, og det blev samtidig besluttet, at vi ikke i fremtiden vil yde lån til de pågældende lande, men kun vil yde gavebistand til dem. Det gælder en landekreds, som siden er blevet udvidet. Som det vil huskes, har vi i den seneste bistandspolitiske debat her i Folketinget i maj sidste år vedtaget, at alle ulande, som har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på under 425 amerikanske dollars, i fremtiden skal have gaver i stedet for lån.

Sammenfattende må jeg sige, at regeringen ikke finder, at der er grundlag for at ændre gældende praksis på de områder, som beslutningsforslaget peger på.

Helle Degn (S):

Til udenrigsministeren vil jeg gøre den bemærkning, at Socialdemokratiet hæftede sig ved den omhyggelighed, hvormed forslaget blev behandlet. Alle de pædagogiske evner blev udfoldet fra udenrigsministerens side. Det gør han nok ikke ganske gratis eller uden bagtanke.

Til forslaget har Socialdemokratiet den bemærkning, at vi opfatter det som et rent demonstrationsforslag, som fra Fremskridtspartiets side har det ene formål at forsøge at få ulandsbistanden til at se ud til at accelerere og

accelerere i et fuldstændig u hæmmet forbrug. Der er tale om en budgetteknik, som jeg er enig med udenrigsministeren i at Fremskridtspartiet desværre ikke har været bekendt med og så har forsøgt at lave polemik omkring. Jeg synes, at Folketinget har fået en udmærket forklaring på, hvordan tingene hænger sammen, bl.a. i det bilag, som Finansudvalget har fået, og som jeg kan henvise til, bilag 10-18 i Finansudvalget, der er en udmærket pædagogisk gennemgang af, hvordan tingene i realiteten hænger sammen.

Om den anden del af forslaget – som drejer sig om, at lån, som ydes til ulande, skal søges tilbagebetalt – deler jeg fuldstændig udenrigsministerens opfattelse, at gældsbyrden og gældsproblematikken for nogle af verdens fattigste lande er vokset og vokset, og forskellen mellem den rige og den fattige del af verden accelererer netop i disse år. Derfor kan Socialdemokratiet ikke tilslutte sig de intentioner, der ligger i Fremskridtspartiets forslag herom, men jeg vil alene gøre den bemærkning, at den gældsseftergivelsespolitik, Danmark har været fortalende for også i internationale forsamlinger, slutter Socialdemokratiet fortsat op om.

På denne baggrund må Socialdemokratiet afvise Fremskridtspartiets forslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

I det private erhvervsliv stilles der store krav til produkternes kvalitet, inden de sættes i produktion. Nuvel, sådan er det ikke her i Folketinget, og det bærer nærværende forslag præg af.

Beslutningsforslaget består af to punkter. Ifølge det første skal afdrag på ulandslån tilfælde statskassen uden mulighed for anvendelse til nye ulandsformål. Af bemærkningerne fremgår, at forslaget bygger på en decideret misforståelse. Det hævdes således, at den nuværende praksis for genanvendelse af ulandslån til ulandsformål medfører, at det årligt afsatte beløb i finansloven reelt overskrides. Det er ukorrekt. Der er 100 pct. overensstemmelse mellem praksis og Folketingets vedtagne finanslov og bistandspolitik.

Det centrale i det her er af ren og skær teknisk art. Teknikken i den nuværende praksis er således, at ulandslåene registreres med hele beløbet som ulandsbistand, selv om det ikke drejer sig om gaver, men om lån. Derfor må